

blot med et lille sekretariat for et råd, der kommer til at bestå af lige mange repræsentanter for hver side. Det står mig helt klart, at den modstand mod Euroregion Schleswig, der i dag tilsyneladende findes i Sønderjylland, og som vi jo altså også har kunnet høre lidt til her i salen i dag, bygger på noget helt andet, end den giver sig ud for.

Modstanden bygger på en almindelig modvilje mod alt, hvad der smager af EU, af Schengensamarbejde og Europol med, for den sags skyld, og når man rører godt rundt i den blanding og tilsætter en solid dosis gammeldags nationalisme, får man den sprængfarlige blanding, der har hærgnet de sønderjyske medier i snart et halvt år. Så får man de hjemmelavede myter om, at grænsen skal slettes, så får man de betonsønderjyske ideer om en folkeaktion på tværs af landsdelen.

Jeg minder stiltfærdigt om, at vi snart træder ind i det 21. århundrede, men Euroregionsmodstanderne henter deres arsenal af argumenter fra tiden før 1920. De har intet glemt og åbenbart heller intet lært.

Der har været nogle ting, som har været afsporende for debatten. Lad mig nævne fire ting, som også har været nævnt i dag, og som jeg synes skal gentages.

Jeg vil påstå, at det har været en grov fejl af amtsrådet – og det må så amtsborgmesteren bære ansvaret for – at man har udsendt et debatoplæg under titlen: Hvor går grænsen? Det er en utilgivelig dumhed. Jeg vil næsten gå så vidt som til at sige, at det burde være fyringsgrund, at man kan komme til at jukke så galt i det.

Navnet på regionssamarbejdet har i sig selv været stødende. Ingen sønderjyde kan inderst inde undgå at stejle, når man begynder at tale om Euroregion Schleswig, ja, spyttet står jo næsten ud af munden på én, når man skal sige det.

Jeg er enig med hr. Steen Gade i netop antydningen af, at man måske skulle anstrenge sig noget mere for at finde et andet navn; fra Socialdemokratiet og LO Sønderjylland har man peget på Grænseregion Sønderjylland-Slesvig; det kunne være et forslag i hvert fald.

Så vil jeg også godt sige, at når overborgmesteren fra Flensborg midt i denne ophedede debat begynder at lufte sine egne og helt personlige tanker om et Europa i en temmelig fjern fremtid, skal det jo gå galt, for det bliver misforstået. Endelig som det sidste – og det skal også

være det sidste, kan jeg se på lampen – har en række læserindlæg været helt ude af fokus og i virkeligheden også totalt ubeherskede. Uanset om det er en præst eller det er en dr. phil., der har brugt mærkelige udtryk, er det ikke befordrende for debatten og specielt ikke, at man begynder at tale om f.eks. lebensraum. Det er ikke klogt; heller ikke selv om man skynder sig at dementere det bagefter. Det kan kun virke afsporende på en i øvrigt hensigtsmæssig og god sag.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Hr. Qvist Jørgensen gør opmærksom på, at debatten er blevet bedre hen ad vejen og er kommet op på et sobert niveau. Det har hr. Qvist Jørgensen ganske ret i. Jeg tror endda, det var hr. Qvist Jørgensen, der lagde op til at bruge udtryk som ulækkert osv., så jeg er fuldstændig enig med hr. Qvist Jørgensen i, at man ligesom begynder at føre en sober debat. Det kan vi alle sammen være interesseret i.

Men problemet er jo, vil jeg sige til hr. Qvist Jørgensen, at selv hr. Qvist Jørgensen jo ikke formår at overbevise sine egne socialdemokrater dernede om, at det er et fortrinligt projekt, Sønderjyllands Amt laver. Ikke engang i amtsrådet er man jo enig i de betragtninger, hr. Qvist Jørgensen fremfører her, og jeg synes, det må være utrolig betænkeligt for hr. Qvist Jørgensen, at han ikke engang kan overbevise sine egne socialdemokrater. Ikke engang den kommende liste bakker 100 pct. op om dette projekt, som er så rosenrødt.

Jeg vil gerne have et svar fra hr. Qvist Jørgensen på, hvordan det kan gå til. Det er flotte ord, der kommer, men man kan altså ikke føre dem ud i livet.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg kan ikke nære mig for at spørge, hvordan hr. Qvist Jørgensen og nr. 3 på Socialdemokratiets amtsrådsliste har det med hinanden. Det må være hedt, kan jeg næsten forestille mig. Alle de ukvemsord, hr. Qvist Jørgensen kom med her fra Folketingets talerstol, må jo også gælde hans egne partifæller; sådan er det i nogle partier.

Så vil jeg godt sige til hr. Qvist Jørgensen, at jeg simpelt hen synes, det er så sølle, at man er ærgerlig over, at de hensigter, man har, er blevet oplyst, og at man skulle være kommet med en anden titel til et debatoplæg. Hvor går grænsen?